

„Péter hitével, Pál szívével”

XVI. Benedek pápa rendelkezése szerint a katolikus egyházban 2013. a Hit Éve. Ebben az évben különös hangsúlyt kap a búcsúnk ünnepe, hiszen gyönyörű templomunk a két főapostol, Szent Péter és Szent Pál tiszteletére van felszentelve, s akiknek Urunk, Jézus Krisztus különleges szerepet szánt az Anyaszentegyház életében.

Tudjuk, hogy Simont, a galileai halászt maga Jézus nevezte „Péternek”, ami azt jelenti, hogy „Szikla”. Azt is tudjuk, hogy Péter háromszor megtagadta Mesterét, és Jézus mégsem vonta vissza az „elnevezését”. Előre megmondta, hogy ez fog történni, de azt is mondta, hogy Ő imádkozott Péterért, hogy „*meg ne fogyatkozzék a hite, és majd megtérvén megerősítse testvéreit.*” A feltámadás után Jézus – megjelenve Péternek – lehetőséget adott a háromszori „*szerelem-vallomásra*”, amikor is Péter rádöbben, hogy saját erejében nem bízhat. Csak akkor tudja vezetni az Egyház közösségét, ha az Úr megtartó erejére, kegyelmére hagyatkozik: „*Uram, Te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek téged.*” Ekkor kapja a megbízatást: „*Legeltesd juhaimat!*” – Vagyis legyél szikla-alapja az Egyház hitének! Jézus tette sziklává Pétert. Csodálatos megtapasztalása ez annak, hogy Ő kiárasztja irgalmas szeretetét mindazokra, akikkel találkozik, és megadja az új élet lehetőségét.

Így találkozott Saullal, aki a keresztyényeket üldözte. A damaszkuszi úton Jézus megjelent neki, és Saul szembesült azzal, hogy tévúton jár. Az Igazság ellen nem tehet semmit! (Milyen sokan nem látják be ezt ma sem...) Saul-Pál is Jézustól, a Feltámadottól kapja a küldetését, és ezután nagy lelkesedéssel bejárja az akkor ismert világot, hirdelve az evangélium jó hírét: Isten a szeretet, és Fia, Jézus Krisztus áldozatával megváltott mindenkit a bűntől. „*Aki ezt szívében hiszi, és szájával (életével) megvallja, üdvözülni fog.*”

A Hit Éve során sok alkalom nyílik arra, hogy átgondoljuk a keresztyény hit igazságait. Templomunk búcsúünnepének alkalmával pedig lehetőségünk van hálát adni az Apostolokra alapozott keresztyény hitünkért. Megköszönjük Istennek Szent Péter és Szent Pál példáját, és kérjük közbenjárásukat, hogy tudjunk mi is szilárd hittel, lelkesedéssel tanúságot tenni a keresztyény élet örömeiről úgy, ahogyan templomunk falán a felirat hirdeti: „*Péter hitével, Pál szívével*”.

Palánki Ferenc
püspök, plébános

Templomunk búcsújára a templomokról

A búcsú a templomnak és a templom védőszentjeinek az ünnepe. Esmélődjünk a templomokról általában.

A templom az Egyház életében különleges szerepet tölt be. A kövekből épült templomban épül Isten lelki temploma, az Egyház. A templomban szolgáltatják ki a szentségeket, a templomban hirdetik Isten ígését, a templomokban mutatják be a szentmise áldozatot, itt dicsérik és magasztalják Istent. A templom szent hely, Isten háza és a mennyország előcsarnoka.

A kereszténységnek indulásakor nem volt temploma. Az egyház első tagjai a választott népből kerültek ki, és ők továbbra is jártak az ószövetségi templomba. Mindamellettt saját szertartásukat, az utolsó vacsora ismétlését („Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” – ez a szentmise!), maguk között tartották. Mivel templomuk nem volt, magánházaknál.

Ez így volt már kezdetben is azokon a vidékeken, amelyek messze voltak Jeruzsálemtől. Azt tudjuk, hogy már Decius császár idejében (250), és Diocletianus idejében (304) volt a keresztényeknek temploma. Diocletianus idejében ugyanis, mikor az utolsó nagy keresztényüldözést megindító rendeletet a császár kiadta, a rendelet kibocsátásának napján, a keresztények templomát, ami a császári palotával szemben állt, egy nap alatt lebontották.

Mikor Nagy Konstantin császár megengedte a keresztényeknek a szabad vallásgyakorlást, támogatta is a keresztényeket, több pogány templomot átadott a keresztényeknek.

A pogány templomok építési módszere más volt, mint a mi templomainké. A pogány imahelyek olyanok voltak, mint egy szoborfülke: a szobor fölé egy díszes építményt emeltek, a bálvány szobra a tető alatt volt, aki pedig a bálványnak hódolt, megállt előtte. Hogy az imádkozók, vagy áldozatot bemutatók ne ázzanak, a fulke előtt két oszlopsorra tetőt építettek. Mikor a keresztények ezeket a templomokat átvették, az oszlopokat fallal összekötötték és zárt termeket alakítottak ki. Rómában ma is lehet ilyen nagyon ősi keresztény templomot találni. Ezek kis templomok voltak. A császár épített a keresztények számára nagy templomokat, ahol sokan összejöhettek. Például a lateráni bazilikát, a Szent Péter templomot, a jeruzsálemi Szentsír bazilikát. Ezek hatalmas építmények voltak, az építmények belsejében oszlopsorokkal, amelyek fő és mellékhajókra osztották a belső teret. A bazilika név uralkodót jelent; uralkodói épületet. Krisztus uralkodónak építették a házat.

Ez az építési mód megváltozott, ahogyan a kereszténység északabbra is elterjedt. A templomok kisebbek lettek, szűk félkörívben végződő ablakokkal, a szentély is félköríves lett. Román stílusúnak nevezik ezeket utalva arra, hogy római eredetű. Az ezres években elterjedt az a hiedelem, hogy „Krisztus adott ezer évet a világnak, de még egy ezret nem ad”, tehát közel van a világ vége. Ezt a hiedelmet, a világvége várását akarták megjeleníteni a templomokban is. Mivel a pap az égből jövő Krisztust jelképezte, neki magasan kellett lennie.

A szentélyt magasra kiemelték. Ilyen templomot ma is láthatunk: Pannonhalmán, Tarnaszentmárián, Esztergomban, és a mi környékünkön Bódvaszentandráson. A pap magasan a hívek felett mondja a misét.

A következő korszak a gótika volt. A csúcsíves stílus. A társadalmat áthatotta a kereszténység. A templomok olyanok lettek, mint a kőbefaragott imádság. Néhány általánosan ismert gótikus katedrális, dómot megemlítek, hogy felidézsem ezeknek a templomoknak az alakját. Ilyen a bécsi Szent István dóm, a kölni dóm, a párizsi Notre Dame, a kassai dóm. Csúcsívesnek is nevezik, mert a csúcsívek az uralkodó motívumai. Ilyenek az ablakok, a díszítő elemek. Az imádkozó kéz formáját idézik, amelyből kis lángnyelvek csapnak ki: az imádkozó ember összetett kezéből a Szentlélek lángja. A to-

rony tetején sem kereszt van, hanem az összecsapódó lángok ábrázolása, és középen lángnyelv tör az ég felé.

Ezek a templomok nagyok, bennük misztikus félhomály uralkodik. Az egész épület imádságra hív.

Sok gótikus dóm nincs befejezve. A párizsi Notre Dame két tornya is befejezetlen. Ennek az a magyarázata, hogy akik az építkezést elkezdték, általában hatalmas épületet terveztek. Előre tudták, hogy ők nem fogják befejezni, de abban a szellemben kezdtek hatalmas építményt, hogy a templom építésével minden nemzedék rója le a maga tiszteletét Isten előtt. Idővel azonban a vallásosság elfogyott, a keresztények szegényebbek lettek és a templom építése leállt. Ezért nincsenek a templomok befejezve. Az ősök elgondolása bennünket is hív, hogy Isten iránti tiszteletünket templomunk építésével (ha szükség van rá), vagy karbantartásával fejezzük ki.

A következő templomépítési forma a barokk. A barokk a spanyol barokko szóból származik: hajlítok. Ezek a templomok világosak. Gazdagon vannak díszítve arannyal. A magyar templomok legnagyobb része ebben a stílusban épült. A mi templomunk is szép példája a barokk templomnak. A főoltár, a szószék, a keresztelő kút elegáns barokk berendezési tárgyak.

A modern templomok az egyszerűség és átláthatóság jegyében épültek. Vannak közöttük nagyon szép alkotások. De találkozunk az útkeresés jegyében épült alkotásokkal is.

Szerettem volna részletesen ismertetni a mi templomunkat, de erre a szűk keret miatt most nincs lehetőség. Majd jövőre folytatom.

Czakó István

Megújult honlap

Örömmel jelenthetjük, hogy elkészült Mindszenti egyházközség új honlapja. Az új weboldal modern, könnyen áttekinthető, egyszerűen kezelhető. A látogatók a nyitó oldalról indulva gyorsan megtalálhatják a legfrissebb híreket, templomi hirdetéseket, a közösségeink életét bemutató oldalakat, a lelki életet gazdagító elmélkedéseket.

A honlap címe:

www.miskolc-mindszent.hu

Péter a hit sziklája, Pál a lánglelkű hithirdető

Egy katolikus templomba belépve, szenteltvízbe mártott ujjunkkal keresztet vetve, mintegy belépőjeggyel igazoljuk magunkat: ide tartozunk, családtagok vagyunk, az Atya házába jöttünk. Ezután köszöntjük a házigazdát, a szentségi Jézust: az öröklámpával jelzett főoltár felé térdhajtással fejezzük ki tiszteletünket. Majd pedig, ha idegenből jöttünk, felemeljük tekintetünket és elsőnek a főoltár felé, az oltárképre vagy szoborra nézünk. A templom ezzel mutatkozik be nekünk. A főoltár képe vagy szobra elárulja nekünk, hogy kinek a tiszteletére szentelték ezt a templomot. Esetleg előbbre megyünk, hogy a megvilágítástól függően pontosabban lássunk. A mi Mindszenti templomunk főoltárképén két szent férfi nagy alakja látható. Az egyik kulcsot emel a magasba, a másik kardot tart a bal kezében, jobb kezével pedig a háttérben köztük fénylő kehelyre és szentostyára mutat. A kulcsos és kardos szent az otthonosan tekintető hívőnek egyértelműen jelzi, hogy szent Péter és szent Pál apostolok a templom védőszentjei, az ő tiszteletükre, de Isten dicsőségére épült ez a templom. Aki ezt így megfejtí, már azt is tudja, hogy ennek a templomnak Péter-Pálkor van a búcsúja.

Olyan templomok is vannak, amelyekben bibliai esemény: Urunk mennybe-menetele, Szentcsalád, Szűz Mária köszöntése az oltárkép témája. Ilyenkor a templom nevének, titulúsának (címének) jelzéséről van szó.

A mi templomunknak tehát két védőszentje is van: szent Péter és szent Pál apostolok. A hit évében többen és többször is ráfigyelünk a templom-párkány-nál lévő, feltűnő feliratra: „Péter hitével, Pál szívével”. Ez a mondat a templom festésének idején regnáló egri érsek úr jelmondata volt. Kifejezi a mindenkori hívó nép ragaszkodását Péter és utódja, a római pápa vezetéséhez, valamint a szentmisék leggyakoribb olvasmányait adó Szent Pál leveleinek tanításához.

Péter hite a hit évében az apostolok hitének és hitünknek hűséges őrzését, továbbhagyományozását kívánja tőlünk. Pál szíve pedig azt a lelkes szolgálatot, amit az ő apostoli útjai, az egyházközségek aggódo irányítása, nevelése, szeretete sugároz.

A védőszentek példaképeink, eszményeink és közbenjárásukat kérő tiszteletünk céljai, mintegy égi tiszteletbeli tagjai egyházközségünknek, akik hozzánk tartoznak, és ezért ünnepüket illő fényvel és áhítattal igyekszünk megtartani.

„Imádjátok Istent értünk Péter és Pál, hadd jöjjön el Ő országa közibénk már!”

Tóth László

A hit, Isten használati utasítása az Élethez

(Mt 16,13–19)

Mivel Jézus nagyhatású próféta volt, voltak, akik úgy vélték, a régen meghalt Illés próféta jött vissza Jézus személyében. Mások azt mondták, hogy talán Jeremiás vagy Keresztelő János szelleme lakozik benne. Miután Jézus megkérdezte apostolait, hogy ők kinek tartják őt, elsőként Péter apostol vallotta meg, hogy te vagy a megígért Messiás, az élő Isten Fia. Talán maga Péter maga sem tudta, hogy honnan szállt ez a gondolat a fejébe, de Jézus felvilágosította: Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. (Mt 16,17). Olyasmit mondott Péter, amit magától soha nem mondott volna. Egy zsidó ember el sem merte képzelni, hogy egy ember egyúttal Isten is lehet. Amit Péter apostol kimondott, nem az eszével mondta ki, hanem azzal a hittel, amivel Isten akkor ajándékozta meg, amikor lelke mélyén kinyilatkoztatta neki, hogy Jézus egyszerre Isten és ember is, vagyis a Magasságbeli Fia, de Ember Fia is.

Nem Péter apostol sajátos felismerése, illetve saját lelkéből fakadó hite érlelte meg benne a választ, hogy Jézus az élő Isten Fia, hanem mindkettő Isten ajándéka volt, amit Péter apostol el is fogadott. És valami hasonló történik veled is meg velem is, még ha nem is közvetlenül az Isten nyilatkoztatja ki nekünk természetfeletti igazságait, hanem - mondjuk - olvassuk egy könyvben, vagy mástól halljuk, de ugyanakkor a hit ajándéka mindig Istentől jön, amivel ha élünk, elfogadhatjuk a hihetetlennek látszó, isteni igazságokat is. Soha ne mondd, hogy én nagyon szeretnék hinni, de sajnos nem tudok, mert nem kaptam meg Istentől ezt az ajándékot. A kereskedelembe, és nemcsak az élelmiszer, hanem a műszaki cikkek esetében is követelmény, hogy legalább egy rövid használati utasítást mellékeljenek a megvásárolt áruhoz. Jézus minden tanításához mellékelte a használati utasítást is; a hitet. A péknél ilyet nem adnak, mert magától értetődő, hogy meg kell enni, de hogy mikori sütés, az rá van írva, amiből végül is kitalálhatjuk, hogy fogyasztható-e még, vagy már nem. Mivel Jézus nem e világi tudományt, igazságokat hirdet, hanem természetfelettit, ő minden tanításához, tettehez mellékelte a hit ajándékát. Egyedül rajtad áll, hogy élsz-e a hit lehetőségével, elfogadod-e amit Jézus tanít és megpróbálsz a szerint élni, vagy nem hiszed el, és akkor elzárkózol tanítása elől. De ebben az esetben nem mondhatod, hogy nem vagy képes elhinni, ezt vagy azt a jézusi igazságot, hanem ha őszinte

vagy, akkor világosan kimondod, hogy: én ezt nem akarom elhinni. Így te vagy a felelős tetedért, és Istent nem vádolhatod, hogy te hinnél, de Isten nem adta meg neked a hit kegyelmét.

A mennyei Atya nem személyválogató, minden jóakarató embert meghív a hit életére, mert mindenki számára ki akarja nyilatkoztatni, hogy Krisztus az ő egyszülött Fia Isten, aki emberré lett és az egész világ megváltója. Ezért hangsúlyozta Jézus a zsidóknak annyira, hogy ne a maguk bölcsességére hagyatkozzanak, amikor felette ítéletet mondanak, hanem inkább figyeljenek a mennyei Atyára, mert "Senki sem jöhet hozzám, csak az, akit az Atya vonz" (Jn 6.44). És az Atya mindenkit vonz, mindenkit üdvözíteni akar, mindenkinek örök szeretetet, örök életet akar adni. De ezekben csak az részesülhet, aki Péterhez hasonlóan Krisztust Isten Fiának ismeri el, és aszerint is él.

Ha Isten mindenkit hív, mégis miért van az, hogy olyan kevesen ragadják meg az isteni hit ajándékát? Talán Ádám-Éva ősbűne ismétlődik meg, amikor az ember úgy gondolja, hogy neki joga van a vallással kapcsolatos hitetlenséget választani, és csak abban hinni, amit ő jónak ítél. Ma az emberek nagy része azt hiszi, akkor lesz sikeres, ha minél nagyobb tudást, és hatalmat szerez, ami által egyre gazdagabb lehet. Ha az ember nem akar Istennek hinni, akkor magának fog hinni. Az Istenben hinni nem akaró ember magától nem találhatja ki, hogy az ember többre hivatott, minthogy pusztán emberként meggazdagodva élvezze ezt mulandó, földi életet. Isten azt akarja, hogy gyermekeként, isteni emberként részesüljünk Fiának, Jézus Krisztusnak életéből, ami a keresztség szentsége által valósul meg bennünk. Hogy ezentúl már ne önző módon éljünk a világ felfogása szerint, hanem az Isten használati utasítását betartva, hitben követve Jézust, vállalva az áldozatot is, annak biztos tudatában, hogy már megkezdtük az örök életet.

Az igaz ember a hitből él, mondja Pál apostol. Hogy ne csak elmélet maradjon az Istenbe és tanításába vetett hitünk, váltsuk valóra, amit Jézus megkívánt tanítványaitól. Legyen egyre személyesebb vele a kapcsolatunk, mert csak a kölcsönös szeretet őrizhet meg ezen az úton.

K. L.

A hit törvénye az imádság törvénye

Amikor az „imádság”, „imádkozás” szavakat ízelegetem magamban, mindig az imádás szótőre bukkanok, amely tanulmányaim alapján azt jelenti: felettem álló-, végtelen hatalmú-, végtelenül tökéletes-, feltétlen úrnak elismerni valakit. A világ Ő általa megalkotott rendje olyan, hogy földi szemeinkkel nem láthatjuk Őt, hanem egy különleges és nemcsak tőlünk származó képességünkkel: a hittel szerezhetünk tapasztalatokat Ő róla. „Hinni” azt jelenti, hogy igaznak tartunk valamilyen kijelentéseket - részben Valakinek a tekintélye, részben az ésszerűség követelményének teljesedése esetében –, amely kijelentések igaz voltáról nem szerezhetünk közvetlen bizonyítékokat. Hit és imádság tehát nyilvánvalóan összefügg egymással, hiszen ha nem hinnénk e felsőbb lény létezésében, akkor értelmetlen lenne imádkozni Hozzá. (Aki nem hisz, az nem is szokott imádkozni. Aki csak pislákolva hisz, az pislákolva szokott imádkozni is, aki pedig szívből hisz, az örömét leli az imádkozásban!) Van egy fordított irányú hatás is a dologban: ha imádkozom, egyre bensőségesebbé szövöm a kapcsolatot e Felséges Lénnel, akkor hitem is fejlődik, mélyül, új tapasztalatokkal gazdagodik.

Ismereteim felfrissítésére megnéztem a Katolikus Lexikonban, hogy milyen fajtái vannak az imádságnak. Az osztályozásnál a következőket találtam: van gondolatbeli, szóbeli és cselekedetbeli imádság. A szóbeli lehet halk, hangos vagy énekelt imádkozás. Az igen rövid ima a röpima. A gondolati ima lehet elmélkedés, természetes dolgokról való szemlélődés, vagy természetfeletti dolgokról való szemlélődés. Célja, tartalma szerint van hálaadó, dicsőítő, engesztelő és kérő imádság. Az imádságok lehetnek kötött szövegűek és saját szavainkkal mondott imádságok. A kérő imádságok irányulhatnak az üdvözülés szempontjából fontos lelki illetve anyagi javak elnyerésére. Imádkozhatunk saját magunkért, szeretteinkért, jótevőinkért, ellenségeinkért, a bűnösökért vagy a világ összes emberéért, élőkért, meghaltakért vagy ezután megszületőkért. Van liturgikus imádság, magánimádság, közösségben végzett (de nem liturgikus) imádság. Imádságokat meríthetünk pápáktól, szentektől, különböző rangú papoktól, a Szentírás könyveiből, költőktől, tudósoktól, művészekről, szent énekekből vagy archaikus népi imádságokból. Természetesen mi magunk is fogalmazhatunk meg imádságokat magunk vagy mások hasz-

nálatára. A spontán imádságban pedig mintegy beszélgetünk Istennel, ahogy a Lélek ajkunkra adja. (Egy magán-kinyilatkoztatásban Jézus maga kéri a lelket: meséld el Nekem a mai napodat! Máshol: Itt megyek veled az úton, mégis alig szölsz Hozzám!) Csak a felsorolás is milyen gazdagságot zár magába!

Érdemes lenne megvizsgálunk, hogy a fentiek közül mi milyen fajta imádságokkal kerülünk kapcsolatba Istennel? Vajon ezek az imádságok mennyiben felelnek meg hitünknek? És milyen is a hitünk? Mikben hiszünk és mikben vannak fenntartásaink azok közül, amiket az Egyház elének ad hinnivalóként? Elmondhatjuk-e, hogy kellő részletességgel ismerjük Istent? Érdekes azon is gondolkodni, hogy volt-e olyan élményünk, amikor imádság közben kaptunk valamilyen megvilágosodás-féltét, amitől aztán hitünk és Isten iránti szeretetünk is teljesebb lett. Egy pap barátom nagyon hangsúlyozta az „Isten-élmények” fontosságát a hit terén. Szinte biztos, hogy mindenkinek vannak ilyen élményei (bizonyítva, hogy Isten is keresi a velünk való kapcsolatot), csak nem mindig raktározzuk el ezeket elég féltő gonddal, hogy visszajárhassunk hozzájuk ízlelgetni.

Az említett Katolikus Lexikon egy egész oldalt szentel az imádság és a hit kapcsolatának. Csak néhány címszó belőle: keress, zörgess, hidd, hogy megkapod, teljesítsd az Atya akaratát, térj meg, légy éber, kérjetelek az én nevemben, meghallgatlak, ha ki sem mondod, meggyógyítalak, Mária imádságai, a szentek közbenjárása.

Ugyanitt, az V. kötet 251. oldalán van egy bájos metszet

1692-ből: Szent József imádkozni tanítja a Gyermek Jézust. Érdekes dolog elmorfondírozni azon, hogy Jézusnak, mint valóságos Istennek nem volt szüksége hitre, mivel mindazt, amiben mi „csak” hiszünk, Ő kifejezetten tudja. Neki, mint Istennek, az imádság is valamelyest mást jelent: a Szentháromság személyeinek beszélgetését. Ugyanakkor valóságos ember is volt, akinek a vallási dolgokat (mondjuk a hitet) meg kellett tanulnia: elsősorban a Szűzanyától és Szent Józseftől, majd azoktól a zsinagógai és netán iskolai közösségektől, amelyekbe Ő is járt, továbbá rokonaitól és a környezetében élő vallásos zsidóktól (vagy 12 éves korában a Templom rabbijaitól). Az evangéliumok többször is említik, hogy Jézus elvonul teljesen egyedül a hegyre, hogy imádkozzék. Kívülről tudhatta a zsolnárokat, hiszen a kereszten haldokolva is imádkozta magában ezeket és csak egy-egy elviselhetetlen fájdalomnál mondta ki hangosan is az illető verset (ami persze oda illik, és fontos tanítás számunkra).

Szemlélve az előbb említett képet, megkérdezhetjük magunkat: én jól tanítottam-e imádkozni gyermekeimet, unokáimat, a rábízottakat? Engem jól tanítottak-e és miben kell még fejlődnöm? Manapság több fórumon előhozott téma „a hit átadásának problematikája”. A hitet lehet ugyan tanítani, mint hittan tantárgyat, de a tanítást hallgatóban valamilyen személyes odafordulásnak is ki kell alakulnia ahhoz, hogy hívővé váljon. Ez misztérium, mivel Isten kegyelme is kell hozzá, de Isten kegyelme sokszor bennünket, már hívőket kíván felhasználni ebben a folyamatban: példánk, őszinteségünk, a megszólított iránti kedves szeretetünk, szabadnak hagyásunk, okosságunk, jó megfogalmazó-képességünk mind szerepet kap abban, hogy átadhassuk hitünket. Ráadásul nem is elég ehhez egy alkalom, hanem hosszabban, néha egész életünkön át kell kísérenünk e kedves lelket, hogy „tartsuk benne a hitet”. E téren is érdemes visszaemlékezni: Én hogyan, minek a hatására váltam hívővé? Hol volt az a tudatos fordulat (megtérés?), amikor már nemcsak szüleim kívánságára végeztem vallási feladataimat, hanem én magam vállaltam azokat tudatosan, mert valahogy megérintett az Isten iránti szeretet.

A hit évének kegyelmi ideje segítsen mindnyájunkat előbbre lépni a teljesebb hit és a tökéletesebb imádkozás terén!

Mustos Péter

MOZAIKOK A PLÉBÁNIA ÉLETÉBŐL

A TEMPLOM ÉNEKKARA

A kórus igen változatos összetételű vegyeskar. A tagok talán egyetlen közös jellemzője, hogy szeretnek énekelni. Szeretik a gregorián énekeket és a többszólamú egyházi műveket. Az énekek szeretete részben abból fakad, hogy a kórustagok szívesen és rendszeresen összejönnek, hogy megismerjék a műveket. A kórus karnagya Murvainé Bodnár Ildikó tanárnő, aki zenepedagógusként ügyesen tudja a közös cél irányába állítani a zeneileg képzett és az egyszerűen csak jó hallással megáldott embereket.

A kórusban családias a hangulat. Az elmúlt évek tapasztalata, hogy nyitott minden érdeklődő felé, és az új tagokat a tapasztaltabbak segítik az előrehaladásban. Mivel gyakran tanulunk új műveket, minden kezdő tapasztalhatja, hogy egyáltalán nincs hátrányban a tíz-húsz-harminc éve itt éneklőkkel szemben.

Heti rendszerességgel próbálunk, szerda esténként fél héttől nyolc óráig. Templomunkban énekelünk a nagyobb egyházi ünnepeken és minden hónap első vasárnapján a 10 órás szentmisén. Hagyomány karácsonyi koncertünk az ünnep másnapján. Czákó István atya évente többször meghívja kórusunkat az egri bazilikába, ahol önállóan, vagy a bazilika kórusával együtt énekelünk. Énekelünk az egyházi kórusok találkozóján, a katolikus templomok kórusainak Szent Cecília napi összejövetelén és az Ökumenikus imahét egy-egy alkalmán. Évente néhányszor, templomon kívüli helyszíneken, egyházi műveken kívül világi többszólamú énekeket is megszólaltatunk.

A kórustagok közül többen kötődnek plébániánk más csoportjához is, vannak, akik más plébánia aktív tagjai. Felhívjuk egymás figyelmét jeles egyházi eseményekre, sokan igyekszünk részt venni püspök atya havi rendszerességgel megtartott katekéziséen.

Németh Géza

KARITÁSZ CSOPORTUNK

Amikor Veronika Jézus arcát részvétellel megtörölte, nem sokat gondolkozott. Nem tudta megmenteni a rá váró szenvedéstől, szeretete ehhez kevés volt. Adta, amit tudott, és Krisztusnak ez is ajándék volt. Nem is hagyta visszonzatlanul.

Sokszor mi is ugyanígy vagyunk a karitászcsoportban. Most, hogy visszatekintettünk a megalakulásunk óta eltelt egy évre, látjuk, hogy milyen sokszor fogott el minket a reménytelenség. Hogy szeretnénk, de nem tudunk segíteni. És mégis adtuk, adjuk, továbbadjuk, amit csak tudunk. Időnként, erőnként, imáinkat és a kapott anyagiakat. Ez néha jó szót, szeretettel teli odafordulást, közösen mondott imát, jó tanácsot, jelent. Máskor beteglátogatást, élelmiszert, meleg ruhát, játékokat, születésnapitortát, vagy egy tálca süteményt, de akár kerekesszéket is.

Sokan, sokféle problémával keresnek meg minket. Éppen hajléktalanná váló idős néni, mozgásukban korlátozottak, betegek, idősek, és éhezők. Időnként olyan testi-lelki nyomorral találkozunk, hogy csak könyörögni tudunk a Teremtőhöz értük és a Lélek bölcsességéért, hogy a segítséggel, kendőnyi szeretetünkkel, egy kis reményt tudjunk nekik adni.

És nem marad el Isten válasza. Néha, a legnagyobb reménytelenség idején, egy-egy nagyobb összegű pénzadomány formájában. (ez háromszor történt meg az elmúlt év során. Köszönjük!), néha nagyobb mennyiségű élelmiszer, vagy egy pont jó méretű cipő, takarók és játékok, mesekönyvek, vagy éppen fehérenemű formájában. Ezeket is szeretettel köszönjük, mint ahogy a kellő pillanatban érkezett szakmai segítséget is (varrás, festés, jogi tanácsadás). És ott van Isten válasza időnként a hálás tekintetekben, a jó lelkű, nyitott szemű- és kezű testvérekben, akik észreveszik mások szükségét. Gyakran annak ellenére, hogy ők is gondokkal küzdenek, mégis mernek segíteni, közbenjárni, fáradozni másokért.

Isten legnagyobb ajándéka a közösségünk békéje, egymás különbözőségeinek szeretettel teli elfogadása. Hála van bennünk egymásért és Isten szeretetének jeleiért, amit szolgálatunkhoz ad. Hálásak vagyunk papjaink segítőkészségéért, bátorításáért is. Nagyon örülünk a Vörösmarty iskolával kialakult kölcsönös, segítő kapcsolatnak is.

Szívesen látjuk, várjuk azokat, akik heti néhány órában készek lennének másokért fáradozni. Következő közös együttlétünk szeptember 4-én, szerdán 17 órától lesz a Millenniumi teremben. A plébánia irodájában szeretettel várjuk a segítséget szenvedő testvérink jelentkezését és a felajánlásokat is.

Edöcsény Márta

MINISTRÁNSOK A PLÉBÁNIÁN

Régen volt, már arra sem emlékszem melyik templomban, melyik szentmise után történt. Két idős néni csoszogott ki Isten házának ajtaján, és a ministránsokról beszélgettek. Hogy pontosan miről, azt nem tudom, de egy mondat azóta is eszembe jut, ha a templomunk családi miséjén végignézek az oltár körül segédkező gyerekeken: „Ezek a ministránsok plébániánk gyöngyszemei”.

Szent szolgálat a ministrálás. Szent, mert Krisztus teste és vére körüli szolgálat. Nem elég pusztán jó gyerekek lenni ahhoz, hogy valakiből odaadó, igazi ministráns lehessen. Szükséges, hogy legyen a szívében vágy Krisztus szolgálatára a hívek közösségében és a pap segítségére. Fontos, hogy otthon érezze magát a ministráns a társai között, a plébániáján, a templomban.

Ezért volt nagy öröm számomra, hogy szombatonként a plébánia területén találkozhattam tanítványaimmal, a ministránsokkal, azokkal a fiúkkal, akik szívesen vállalják ezt a feladatot. Ezek az alkalmak sokszor a miséről, a katekézisiről, a szentségekről és az egyházi évről szóltak. Számomra a legnagyobb örömet az jelentette, hogy minden szombaton "otthonra" találtunk egymás társaságában. Sokszor játszottunk, nevtünk, örültünk a találkozásnak. Átérezhettük, hogy jó a templom közelében lenni, bár mindig kevesen voltunk, de megéltük azt is, hogy jó közösségben szolgálni az Urat.

Igen, sajnos mindig kevesen voltunk, csak mi a Vörösmarty katolikusból és egy kisfiú, aki a Kazinczyba jár. Sokszor elgondolkoztam azon, hogy lehet ez, hiszen a félkilences misén olyan sok a ministráns fiú. Milyen jó lenne, ha szombaton is ilyen sokan volnánk! Milyen jó lenne, ha megvalósulhatna a találkozások igazi lényege! Milyen jó lenne, ha nem mise előtt kellene beosztani a feladatokat, hanem már szombaton tudná mindenki! Milyen jó lenne, ha nem csak a családi misén lennének szép számmal ministránsok! Milyen jó lenne, ha igazi katolikus közösséggé forrna össze a ministránsok csapata!

Kedves hívek! Imádkozzunk azért, hogy ezek a vágyak valósággá váljanak! Imádkozzunk azért, hogy egymást segítve legyenek ministránsaink Krisztus szolgálói. Imádkozzunk, mert azt hiszem, csak akkor lesznek majd ministránsaink plébániánk „gyöngyszemei”!

Csik Tibor

A MINDSZENTI KOLPING CSALÁD

A Kolping Családunk több, mint 20 éve alakult civil kezdeményezésként, azóta fontos részét képezi a plébánia életének. Emellett igyekszünk részt venni a körzetben részt vevő más Kolping Családok által rendezett eseményeken. Az idei évben például a Mezőkövesdi Kolping Család meghívására részt vettünk a Szívbücsún és a körmeneten, ahová vittük a kolping zászlókat is. Ugyanígy körzeti esemény volt a Debreceni Kolping Család 10 éves évfordulója június 8-án, ahol együtt ünnepelhettünk debreceni testvéreinkkel és a részt vevő Kolping Családok tagjaival. Az idei évben volt még egy körzeti esemény, amelyen részt vett néhány tagunk, ez pedig április 13-án egy szeminárium volt Egerben a közösségi tájékoztatásról. Lengyelországi zárándoklaton veszünk részt július 30. és augusztus 3. között, amelynek lelki vezetője Püspök atya, aki számos teendője mellett elvállalta Kolping Családunk prézesi tisztségét.

Programjainkat a plébániával együttműködve, többnyire a plébánia területén szervezzük. Az egyházközség életének nagy eseményein kivétel nélkül részt veszünk. Hagyományosan több éve, Úrnapján, az egyik sátozt Kolping Családunk tagjai díszítik. Ugyanígy aktívan részt veszünk a Családnapok szervezésében (ez május hónap valamelyik szombatján szokott lenni), ahol a fő feladat a meleg ebéd elkészítése. Az idén Csesztvén volt a családnapi, de Szécsényt és Hollóköt is érintettük. Szintén évek óta Kolping Családunk szervezi a szilveszteri mulatságot a plébánia Milleniumi Termében. Az ételhez a fő alapanyagot a december első hétvégéjén Abádszalókon tartott disznóvágás során szerezzük be. Abádszalókon üzemeltetünk egy Oktatási Központot, amelyet az ottani plébániafelújítás révén alakítottunk ki. Így a hittanos gyerekek táboroztatását minden év július első hetében ott tudjuk szervezni. Abádszalók számos kiváló program szervezésére ad lehetőséget. Így hagyományteremtő jelleggel szervezünk egy körzeti főzőversenyt szeptember közepén, idén harmadszor.

A programok felsorolásából nem maradhat ki a „Szállást keres a Szentcsalád” imakilenced karácsony előtt, februárban az idősek napja, vagy a Nagyböjtben a Kálvária domboldalon tartott Keresztút, amelyet az idén a sajnálatos rossz idő és a sár miatt a templomban tartottunk.

Kolping családunk remek közösséget alkot, amelybe a tagok erejüknek megfelelően kapcsolódnak be, segítve a munkát és a szervezést. Programjaink nemcsak tagjainknak, de a plébánia minden hívének szólnak.

Balogh Tamás

CSERKÉSZEINK

Nagy örömmel számolhatok be róla, hogy tavaly ősztől új közösség alakult meg a Mindszenti Plébánián. A 799. számú Ernye bán cserkészcsoportról van szó, akik fiatal gyerekekkel ismertetik meg a cserkészet üzenetét. Az őszi hónapok óta számtalan eseménnyel gazdagodtunk és jutottunk el a tanév végére.

Sikeres toborzó napot tartva csatlakoztak hozzánk kisebbek-nagyobbak, és így elmondható, hogy létszámunk 17 fővel érthette meg az újév köszöntését. Számos program segítségével igyekszünk élvezetessé varázsolni hétköznapijainkat, és becsatlakozni a kerületi cserkészetbe is.

A cserkészet céljait kívánjuk tagjainknak átadni, hogy a nagyvilágra a gyerekeket fel tudjuk készíteni keresztény szellemiségben, politikamentes kivitelezésben. Bízunk benne, hogy a Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskola növendékei és a Mindszenti Plébánia egyházközsége további lelkes cserkészjelöltekkel áld meg minket. Szeretnénk minden kedves Olvasót buzdítani, hogy további információkért keressen meg minket. Tervezzük továbbra is csapatunk bővítését a jó Isten áldásával.

Figyelmüket és az eddig kapott segítségüket, támogatásuk köszönjük szépen! Cserkészköszöntéssel kívánunk a jövő fejlődéséhez

Jó munkát!

Kiss Gergely csst.

799. számú Ernye bán cserkészcsoport

MINDSZENTI MOCORGÖSÖK

Ahol a gyerek, gyermek lehet; ahol a kisgyermekes családok együtt, szabadon, görcsök és elvárások nélkül lehetnek együtt Istennel és egymással. Mindenki életkorának megfelelően kapcsolódhat be a szentmise történéseibe, és senki nem botránkozik azon, ha a középre tett szőnyegen, valamelyik kicsiny elindul az oltár felé. A szentbeszéd a gyerekek nyelvén szól a felnőttekhez is. Hiszen a Mennyei Atya gyermekeinek találkozása ez. Az Eucharisztia közös ünneplését, lelkes énekszó kíséri, majd picicé követi, ahol néhány barátságos szót is váltunk egymással. Nemcsak az ajtó, hanem a résztvevők szíve is nyitott minden gyermekkel érkező számára, hogy új módon, új szeretettel ünnepeljük együtt a közöttünk élő Krisztust. Következő örömteli találkozásunk: szeptember 15-én, délután négy órától.

Edöcsény Márta

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT

A legtöbb egyházközségben, így a Mindszenti Plébánián is régi időktől fogva létezik Rózsafüzér Társulat. Jómagam az 1980-as évek elejétől vagyok itt és lettem a társulat világi vezetője. Az egyházi vezető mindig egy pap szokott lenni, akit a plébános úr erre a feladatra felkér. Az említett időtől kezdve először Tóth Alajos atya volt a vezetőnk, őt Szabó János atya követte és most Tóth László atya gondjaiba vagyunk ajánlva. Korábban 40 tagja is volt a Társulatnak, de időközben megöregedtünk, többen meghaltak, vagy annyira betegek, hogy már nem tudnak járni az összejövetelekre. Így most 13-an vagyunk, kiegészülve 5 tiszteletbeli taggal, a nem járók közül. A világ változásai miatt nem volt meg a folyamatos tagfrissítés, nincsenek közöttünk középkorúak és fiatalok. A mai fiatalok talán nem is igen szeretik imádkozni a rózsafüzért és nem vonzó számukra az ilyen közösségekbe járás. Valószínűen gyökeres változtatásra lesz szükség ezen a téren.

Havonta, első vasárnapon van az összejövetelünk, amelyet a vezető atya tart. Utána átmegyünk a templomba, ahol szentségimádást végzünk. Az esti szentmisét ilyenkor az élő és meghalt társulati tagokért ajánljuk fel. Elsőszombaton elimádkozzuk mind a négy rózsafüzért. A többi vasárnap is imádkozzuk a rózsafüzért, a szent Mónika imádságot és részt veszünk a litánián. A tagok önkéntes tagdíjat fizetnek. Ebből fedezzük a szentmisék árát, adakozunk valamilyen templomi célra és régebben az évi egyszeri zarándokkirándulásunkhoz is hozzájárultunk, de mostanában már nem kirándulunk a korunk miatt. Az Úrnap körmenetnél az egyik sátor díszítését mindig mi vállaljuk.

Vannak olyan plébániák, ahol külön férfiakkal is van Rózsafüzér Társulata. Nálunk gyakorlatilag idősebb nők vannak csak, a maguk kipróbált szeretetével és surlódásaival. Elmondhatjuk, hogy az imádság összekapcsol bennünket egymással, a Szűzanyával, Jézussal és az összes angyalokkal és szentekkel. Hiányozna, ha már nem tudnék járni. Mi szívesen imádkozunk a Plébánia minden hívéért és kérjük, hogy ők is imádkozzanak értünk és a Társulat megújulásáért!

Bak Andrásné

FELNŐTT HITTANOSOK CSOPORTJA

Régóta él egyházközségünkben a felnőtt hittanosok csoportja. Először Szabó János atya vezette, nyugdíjba vonulása után pedig Czákó István atya vette át tőle. Az ő vezetése óta már nem késő este jövünk össze, hanem délután fél 5-kor, minden második hét szerdáján.

Az összejöveteleknek állandó rendje van. Először imádkozunk, vagy énekelünk, majd valaki előre felkérve felolvass egy számára nagyon szép, vagy időszerű imát, utána pedig egy kis előadás következik, amit ugyancsak a közösség egyik tagja olvas fel. Ez lehet történet, elmélkedés, tíz percben. Általában nagyon érdekes. Mindenki szabadon választja ki az imát is, a kis előadás témáját is.

Utána Czákó atya beszél időszerű kérdésekről. A világegyház eseményeiről a Vatikán folyóirat alapján, vagy valami egyházmegyei, plébániai eseményt értékel ki. Nagyon hasznos számunkra, hogy a világban megjelenő eseményeket, eszmeáramlatokat egyházi szempontból kiértékelve halljuk. Ez után következik a nagy téma, majd akik óhajtanak, hozzászólhatnak a hallottakhoz. A legutóbbi időben a Szentírásból a Bölcsesség Könyveinek ismertetésére került sor.

Összejöveteleinkről lelkileg gazdagodva, megerősödve távozzunk el.

Most nyári szünet következik. A következő összejövetelünk szeptember első szerdáján lesz.

Farkas Istvánné

MÁRIÁS PAPI MOZGALOM CSOPORT

A Mozgalom alapítója Don Stefano Gobbi, aki egy egyszerű olasz pap volt. 1972 májusában részt vett egy fatimai zarándoklaton, amikor imádság közben egy belső hangot hallott, egy felhívást a Szűzanyától, hogy gyűjtse össze azokat a papokat, akik felajánlják magukat az Ő Szeplőtelen Szívének, hogy általuk cselekedhessék. Jézus minden ember számára – az Istentől oly távol levő és lázadó mai ember számára is – édesanyául rendelte Máriát. Az Ő anyaságából fakadó feladata megmenteni és Urához visszavezet-

ni minden eltávolodott vagy hitetlen embert. Azon gyermekein keresztül is cselekedhet, akik az Ő Szívének ajánlják magukat. A Mozgalomban való részvétel nyitott volt a laikusok széles tábora előtt is: szerzetesekből és világi hívekből alakult meg a Máriás Mozgalom. A Máriás Papi Mozgalom és a Máriás Mozgalom egy imamozgalom, amely elterjedt az egész világon. Tagjai arra kötelezik magukat, hogy egész életüket Máriának szentelik, rendszeresen részt vesznek az imaórákon, az egyházban a béke és a szeretetben való egység elemeivé válnak. Példát mutatnak a pápa, a püspökök, a papok iránti szeretetben, az értük való imádkozásban. Azt, hogy a tagok hogyan éljék meg Máriának tett önfelajánlásukat a mindennapokban, a Mozgalom „Kék Könyvből” sajtóíthatják el, amely a Gobbi atyán keresztül Mária által adott üzeneteket, tanításokat tartalmazza. Az imaórákon a rózsafüzér elmélkedő elimádkozása után felolvassuk a „Kék Könyv” egy-egy fejezetét, amelynek mondanivalóját, tanítását próbálják életre váltani a tagok napról napra.

A Máriás Papi Mozgalom negyedéves folyóirata a „Mária kora”. Az imaórákat itt, a Mindszinten minden szerdán, 17.30-kor kezdjük. Akiket érdekel, ekkor kaphatják meg a Kék Könyvet és a folyóiratot. Buzdítunk mindenkit, akiket megérintett Mária hívása e nemes feladatra, hogy lépjenek velünk közösségre!

Virágh Kálmánné

SZENTSÉGIMÁDÓK CSOPORTJA

Szerény csoport. A vasárnapi hirdetésekben sem jelennek meg, de létszámuk öröndetesen gyarapszik. Minden csütörtökön este hattól fél hétig tartják a bensőséges szentségimádást. A szentségimádást Czakó István atya vezeti.

KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM

A plébánia tanácstermében folyik az oktatás hétfőn és pénteken a déli óráktól. A vizsgák is itt történnek. Legutóbb a gregorián ének tárgyból vizsgáltak Tardi László, a Mátyás templom karnagya előtt. A tanfolyam már több évtizede működik. A legközelebbi felvétel majd akkor lesz, amikor a jelenlegi hallgatók levizsgáznak, valószínűleg egy éven belül. Az új tanfolyam megindulásáról az érdeklődők időben értesítést kapnak. A tanfolyam vezetője Gomány Nóra, aki zenei képesítését Rómában szerezte.

BESZÁMOLÓK A KÖZELMŰLT ESEMÉNYEIRŐL

CSESZTVÉN JÁRTUNK...

A Mindszenti Kolping Család a plébánia hagyományos családnapját Palánki Ferenc püspök úr szülőfalujába, Csesztvére szervezte.

Egy szép májusi szombat reggelen kétórás autóbuzozás kezdődött az úti cél felé. Hatvan előtt tértünk le az autópályáról, és elindultunk a Cserhát „meghódítására”. Hullámos dombvidéken eddig soha nem hallott falvak közt kanyargott az út. Az ablakon kitekintve gyönyörködtünk az üde zöld tájban. A körülöttem ülőkkel megállapítottuk, hogy mennyire nem ismerjük hazánk szép tájait, hiszen errefelé sem járt még közülünk senki.

A hosszú utazás után a buszról leszállva azonnal éreztük a friss, tiszta levegőt, amely a városi embernek kincset ér. Püspök úr édesapja várt, és sétára invitált minket mutatva a templomhoz vezető utat. A falu egyik kis dombján áll az eredetileg román stílusban emelt – de a szentélye gótikus boltozatú – itt-ott barokkos díszítésű, illatos virágokkal feldíszített aprócska templom. A püspöki szentmisén tényleg körbeültük az oltárt, hiszen a helyszűke miatt a szentélybe, karzatra és a sekrestyébe tudtak helyet foglalni a zarándoktársak. Így a szentmise meghitt, családias hangulatú volt. A lelki táplálékkal eltelve ezután továbbsétáltunk a domb túloldalára, ahol a Madách kúriát tekintettük meg. Hosszúkás, jellegzetes palóc épület, 2012-ben újítták fel az Európai Unió támogatásával. A nyolc teremből álló kiállítás a költő életútját mutatja be. Láttuk a költő bölcsőjét is, és az akkori kor ízlésének megfelelő udvarházi szobabelsőt. Több helység Az ember tragédiája című művének van szentelve, köztük az eredeti kéziratos lapokat is meg lehetett tekinteni.

Sétánk után a település közösségi házában szépen megterített asztal, Balu bá' és csapata által készített finom gulyásleves várt minket. És ezután jött a meglepetés! A gulyás elfogyasztása után a helybeli asszonyok egymás után

hozták a púposan megrakott házi süteménnyel telt tálcajukat, és tették elénk. De a finom süteménytől is többet ért kedves szavuk, és az a meleg fogadtatás, amelyben ott tartózkodásunk alatt részünk volt. Az idő gyorsan elrepült, és tovább kellett utaznunk.

Balassagyarmat volt zarándokutunk következő állomása, amely hangulatos, régi polgári város. Itt gyönyörködtünk a római katolikus templom barokk szobraiban, és megcsodálhattuk a Szent Felicián oltárt. További utunk Szécsénybe vezetett, az egykori várhoz tartozó ferences templomba és kolostorba. Lenyűgöző, és szerintem az országban egyedül álló a templomhoz tartozó gazdag gótikus faragványokkal díszített sekrestye. Ilyenkor elgondolkozhatunk, hogy elődeink kevesebb technikai ismerettel és eszközzel, hogy tudtak ilyen csodálatosat építeni.

Lelkiekben feltöltve és kulturális élményekkel gazdagabban elindultunk hazafelé. A buszon énekelve, és imádkozva - hálát adva Istennek - gyorsan eltelt az idő. Köszönjük a szervezőknek ezt a szép napot!

Gáspárné Marika

CSÍKSOMLYÓI ZARÁNDOKLAT

Kilenc évvel ezelőtt jártam először pünkösdi zarándoklaton Csíksomlyón, s azóta minden évben visszatérek. Az itt eltöltött napok élménye hozzájárul a lelki feltölthekezéshez, megerősödéshez, melynek a legmagasztosabb napja a csíksomlyói búcsú.

A festői szépségű Maros-menti tájakon vezető utazás során a gyógyászárhegyi vendéglátókhoz érkezünk, ahol töretlen szeretettel, barátként fogadnak, s majd. innen indulunk utunk csúcspontját jelentő szombati Pünkösdi búcsúba a Somlyó hegyi nyeregbe.

A Kissomlyó nyereg, a Hármashalom oltár évről évre visszavárja a csíksomlyói Szűzanyát dicsérő, a világ minden részéről érkező, egyre növekvő számú zarándokokat.

A Fráter György Katolikus Gimnázium csoportja – diákok, dolgozók, tanárok - évek óta részesei a zarándokként Jézus édesanyját köszöntőknek. A világ magyarságának ünnepeként is nevezett csíksomlyói pünkösdi búcsú, a Szűzanyához való érkezés, a vele való találkozás öröme olyan lelki megújulást, feltöltődést nyújt, amely segít a hitben elmélyülni.

A felkészülésünket segíti ehhez az útközben végzett ima is, Lóczi Tamás igazgató atya vezetésével.

Az ünnepi szónok ebben az évben Dr. Ternyák Csaba érsek atyánk volt. A Hármashalom oltártól celebrált szentmise határtalan belső nyugalommal áraszt el, itt jelen van a csoda. Ekkor fogalmazódik meg: jövőre is itt kell lennem!

Pünkösöd szombat estéjén a virrasztók vissza térnek a Nyeregbe és napfelkeltéig közösen imádkoznak. A vasárnapi szentmisén a gyergyószárhegyi ferences kolostorban vettünk részt. Feledhetetlen, lelki feltöltődést nyújtó zárandoklat volt!

Németh Barnabásné

HÍREK A VÖRÖSMARTY ISKOLÁBÓL

A Mennyei Atya segítségével immáron második katolikus tanévünket zártuk a Vörösmartyban. A Hit éve jegyében a Hit hajóján „utaztuk végig” a heteket, hónapokat. Tartalmas, próbatételekben és sikerekben gazdag időszak után mondhatjuk: erősödtünk hitben és gondolkodásunkban egyaránt.

A tél elejére megújult az iskolakápolna. Kényelmesen elfér benne egy osztály, vagy a második nagyszünet után az Úrangyalát imádkozó diákok és tanárok. Iskolarádiónk, iskolai „stúdiónk” helyisége szintén megszépült. Innen hangzik el reggelente a tanulás előtti fohász: „Istenem, Uram! Engedd, hogy a felkelő nappal és az ébredő reggellel együtt a szemedbe tudjak nézni, és így elindulni a mai napon...” Ugyanakkor tavasztól állandósultak évfolyammisséink a Mindszenti templomban. A plébániához erős szálakkal kötődünk, óvodásaink és diákjaink rendszeresen szerepeltek a Millenniumi teremben – legutóbb több alsós és felsős osztályunk ünnepelte ott az anyák napját és égi Édesanyánkat, Szűz Máriát –, ministráns szakkörünk is a plébánián működött. Diákjaink ebben a tanévben szintén felvállalták a Kálvária csinosítását.

A Hit évében igyekeztünk helyet adni az iskola falain túlmutató rendezvényeknek is. A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége a tél folyamán nálunk tartotta vezetőségi ülését, amelynek keretében munkaközösség-vezetőinkkel beszélgettek a katolikus nevelési-oktatási intézmény mindennapjairól. A Keresztény Pedagógia Műhelye előadássorozatának keretében „A katolikus iskola mibenléte” címmel a keresztény nevelés céljáról osztotta meg velünk gondolatait Palánki Ferenc püspök atya. Házszenelésünket is Püspök atya végezte, kiemelve a megszívlelendő gondolatot: „Legyen a Hit éve mindannyiunk számára egyben a szeretetnek is az éve...” Ugyancsak a Keresztény Pedagógia Műhelye adott otthont az első miskolci katolikus pedagógus-

találkoznak, ahol városi és városkörnyéki keresztény óvónők, tanítók, tanárok hallgathattak értékes tanúságtételeket.

Ebben a tanévben számos tárlat kapott helyet a Vörösmarty falai között. Októberben rózsafűzér-kiállításnak adott otthont az aula, március 8-án „Utolsóból lesznek az elsők” címmel szalézi centenáriumi vándorkiállítás nyílt iskolánkban. Májusban került sor a Mindszenty József bíboros életének eseményeit bemutató emlékkiállítás megnyitására, amelyet a Jeruzsálemi Szent Lázár Lovagrend és a Mindszenty Bíboros Koszorúja Alapítvány is megtisztelt jelenlétével.

Büszkék lehetünk új játszóterünkre, amelyet decemberben adott át Molnár Péter képviselő úr, megáldását pedig Koós Ede atya, érseki biztos végezte. Tovább erősödött szeretetszolgálati tevékenységünk: Karitás csoportunk – több egyéb tevékenysége mellett – élelmiszer- és ruhagyűjtést, valamint játékonysági süteményakciót szervezett. Tanulóink ebben a tanévben is műsorral, ajándékokkal lepték meg a Gyermekegészségügyi Központ kis betegeit.

Nagy szeretettel és elismeréssel gondolunk szinkronkorcsolyás lányainkra, akik hazai és nemzetközi versenyen is diadalmaskodtak.

Ballagóink tarisznyájába az idén rózsafűzér és medjugorjei Szűz Mária-kép is került, útravalónak pedig magukkal vihették az egyik búcsúztató hetedik osztály szentírási gondolatát: „A Lélek adományait ki-ki azért kapja, hogy használjon vele” (1Kor 12,7). A 2012-2013-as tanév befejeződött, Te Deumra gyűltünk még össze a Mindszenti templomban. Diákjainkban reményeink szerint megragadt és működik a tanulás utáni imánk utolsó sora: „Istenem!...Add, hogy eredményeim és kudarcaim egyformán hozzád vezessenek!” Ezért (is) imádkozunk a miskolci Vörösmartyban.

Ágoston Zsolt

DON BOSCO EREKLYÉJE

A szalézi rend 100 éves magyarországi jelenlétének kapcsán az ifjúság atyja és tanítómestere, Don Bosco ereklyéje látogatott el hazánkba. A szalézi rend megalapítójának ereklyéje 2009-ben kezdődött világszerte útja során hazánkban több érseki, püspöki központot, valamint a szaléziak működésének helyszínét érintve, május 23-án az egri bazilikába.

Az ereklye, mely Don Bosco jobb kezének maradványa, egy üvegekoporsóban elhelyezett, papi liturgikus ruhába öltöztetett, hiteles viasmásolat mellkasában található.

Ezt követően, május 24-én Kazincbarcikán Palánki Ferenc püspök atya és Ábrahám Béla tartományfőnök köszöntötték az ereklyét. A városban, ahol a szaléziak vezetik a plébániát és a fenntartásukban működik a Don Bosco Iskola és Szalézi Szent Ferenc Gimnázium, a diákok imádságos szeretettel és lelkes ünnepléssel tisztelegtek a rendalapító szent előtt.

„Don Bosco velünk van! Itt van, az élete, a szeretete révén, ami működik rajtunk keresztül és bennünk” - mondta beszédében a püspök atya. Don Bosco nevelési módszere kapcsán arról szólt, hogy a lelkiismeretünk a jóra indít, de ha döntési helyzetbe kerülünk, hozhatunk rossz döntést is. Ha egy gyerek rossz döntést hoz, elindul a rossz úton és gazember lesz belőle, ha pedig jó döntést, akkor becsületes felnőtt.

Segítsen hozzá bennünket Don Bosco és a Segítő Szűz Mária, hogy szent életet tudjunk élni!

MISKOLCI KITÜNTETETTEK

Miskolc város ünnepén, május 11-én – mások mellett – két szerzetes, egy katolikus újságíró, valamint a Fráter György Katolikus Gimnázium Kórusa is díjazott lett közéleti munkája elismeréseként. Így Pro Urbe díjat Bogdan Adamczyk OFMConv és Kalna Zsolt OFMConv; Szabó Lőrinc irodalmi díjat Gróf Lajos, míg Miskolc Város Nívó díját a Fráter Kórus kapta meg.

Pro Urbe díjban részesült Bogdan Adamczyk lengyel származású minorita szerzetes, aki a Konventuális Ferences Minorita Rend Árpád-házi Szent Erzsébetről Elevezett Magyarországi és Erdélyi Rendtartományában 20 éven keresztül teljesített szolgálatot. A másik Pro Urbe díjas Kalna Zsolt, a Konventuális Ferences Minorita Rend Árpád-házi Szent Erzsébetről Elevezett Magyarországi és Erdélyi Rendtartományának tartományfőnöke, a miskolci Nagyboldogasszony templom jelenlegi plébánosa.

Szabó Lőrinc irodalmi díjban részesült Gróf Lajos katolikus újságíró, aki a Keresztény Élet katolikus hetilap alapító főszerkesztője volt 1993-1997-ig. A Miskolci Esperesi Kerület havi lapja az Üzenet című folyóirat felelős főszerkesztője. Ezek mellett írói munkásságával is sokat tett a keresztény kultúra ápolásáért, több egyházi vonatkozású könyve jelent meg.

Miskolc város Nívó díjában részesült a Miskolci Fráter György Katolikus Gimnázium Fráter kórusa, melynek hosszú évek óta vezetője Regős Zsolt karnagy, tanár. Az iskola diákjaiból szerveződő kórusával nagyon sok sikert értek el hazai és külföldi rendezvényeken való fellépésükkel.

Ternyák Csaba érsek az egri bazilikában június 22-én, szombaton a 10 órakor kezdődött szentmisén pappá szentelte Szűcs Gyulát, diakónussá Greutter Györgyöt, Jós vay Lászlót, Kovács Józsefet, Palotai Ádámot, Vanyó Pétert és Vizi Jánost. Foglaljuk imáinkba az újonnan felszenteltek!

Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat 2013

Az idén 31. alkalommal megrendezésre kerülő találkozó, amely július első szerdáján kezdődik, és egészen vasárnapig tart, a maga 1500-2000 résztvevőjével, joggal nevezhető Magyarország jelenleg legnagyobb többnapos katolikus ifjúsági találkozójának. Az elsősorban 16-25 év közötti fiataloknak szóló színvonalas előadásokon túl, kiemelt hangsúlyt kapnak a beszélgetések is, melyek segítségével a résztvevők élményeiket és gondolataikat egymással megosztva, hatékonyabban tudják fel dolgozni az előadáson hallottak.

Az idei, július 3-án kezdődő találkozó címe: Te kiben/miben hiszel? A rendezvényről bővebb információval szolgál a szalóki találkozók honlapja, <http://www.szalokitalalkozok.hu/>, ahol az előkészületet szolgáló Egerszalóki levél is olvasható.

*Apostoloknak vére volt,
mely megszentelt egy szép napot:
Péter győzelme oly nemes,
és Pál babérra érdemes.*

*Eggyé fűz két nagy férfiút,
hogy égi példa volt az út;
Krisztussal nyertek földi bért,
gyilkos bosszút a jóhírért.*

*Bár Péter volt a fő követ,
méltán kap Pál is nagy nevet:
hitével szerzett hős erényt
az Úrtól választott edény*

*Kereszten fejjel föld felé
– Simon lép így az Úr elé,
szemlélve Jézus jóslatát
alázta földig homlokát.*

*Ezért is Róma fennen áll
a tisztelet magas fokán,
alapja lett e hősi vér
és jel, mely nagy jövőt ígér.*

*Látod, hogy minden nép fia,
a földkerekség jár oda:
az Úr választott főhelye,
ott ül a népek mestere.*

*Könyörgőn kérünk, Krisztusunk,
bár méltatlan szolgálak vagyunk,
hogy nagyjainddal egy hazát
élvezhessünk örökkön át. Ámen.*

A Zsolozsma himnusza